

Udvalgsforslaget om, at ingen fast ansat Dommer maa modtage nogen Titel eller Ordensdekoration, er ikke optaget.

§ 45. I Nr. 2 er benyttet Udtryk, svarende til de ellers af Lovforslaget benyttede, hvorved Afgrænsningen af Kommunedommerens Kompetence i borgerlige Sager bliver noget klarere, end den var efter Udvalgets Forslag. Det er derhos forudsat, at Kommunedommeren skal kunne mortificere Ærefornærmelser.

§ 48. Det af et Udvalgsflertal stillede Forslag om ogsaa at udelukke „Professorer i Teologi med gejstlig Ordination“ fra at være Nævninger er ikke optaget.

§ 49. Udtrykkene i Nr. 2 ere af Tydelighedshensyn ændrede noget.

§ 63. Et af Udvalget foreslaaet Indskud „— hvad enten dette er Hovedtingstedet eller et andet Tingsted —“ er ikke medtaget. Hver Nævningekreds har kun ét Tingsted, hvor Nævningeret holdes (jfr. § 46, 2det Stykke). Paragraffens Udtryk „det Sted, hvor Retten skal holdes“ aabner saaledes ingen Plads for Misforstaaelse.

§ 75. Udvalgets Forslag om at ændre „Mil“ til „Kilometer“ er ikke optaget.

§ 83. I 2det Stykke er for Tydeligheds Skyld udtrykkelig sagt, at ogsaa Stillingen som Medhjælper for en Overanklager er forenelig med Udøvelse af Virksomhed som Sagfører.

§ 86. Paragraffens Redaktion er ændret noget, da det ikke med Føje kunde siges, at det kjøbenhavnske Politis „Virksomhed“ ikke berøres af Loven.

§§ 90 og 91 om Politiet uden for Kjøbenhavn ere overensstemmende med de af Justitsministeren i forrige Samling stillede, af et Mindretal i Udvalget tiltraadt Forslag.

§ 95. Udvalgets Forslag om Ret for de nuværende Overretssagførere uden for Kjøbenhavn og Viborg til at møde for den Landsret, hvorunder de høre, er ikke optaget, da disse Overretssagførere ifølge § 105, 1ste Stykke, jfr. §§ 100 og 101 maa være berettigede til at møde for begge Landsretter.

2den Bog.

§ 122. Den af Udvalget foreslaaede Tilføjelse til Nr. 9 „og Sagen ikke rejser sig af en politisk Lovovertrædelse“ er ikke medtaget.

§ 203. Der er her foretaget nogle Smaaændringer, nødvendiggjorte ved, at Forligsmægling ved Forligskommissionerne opretholdes.

Kap. 26. (*Forligsmægling*). I det Mægling ved de bestaaende Forligskommissioner — i Overensstemmelse med Folketingsudvalgets Ønske — opretholdes, maa det dog findes rettest at give noget mere indgaaende Regler om Forligsmæglingen end af Udvalget foreslaaet.

For det første vil Udvalgsforslagets almindelige Henvisning til, at det skal bestemmes efter de samme Regler som hidtil, om Mæglingen skal foregaa ved Forligskommissionen eller ved Retten, ikke være hensigtsmæssig. Til de Sager, i hvilke Mæglingen hidtil er foretaget ved Retten, høre saaledes bl. a. de saakaldte private Politisager; men under dette Begreb hører for Tiden en Mængde indbyrdes forskellige artede, til Dels sjældent forekommende Klasser af Sager, og, naar nu dette Begreb i øvrigt skal bortfalde, findes det ikke rigtigt at besvare den retslige Ordning med dets Bibeholdelse alene af Hensyn til Forligsmæglingen. Det er at foretrække, udtrykkelig at nævne de praktisk vigtige Hovedgrupper af de Sager, der hidtil have været Genstand for Forligsmægling ved Retten (nemlig til Dels Tyendesagerne og endvidere Sager om Fornærmelser i Ord eller Gerning, Paternitetssager, københavnske Gældssager under 200 Kr. og Sø- og Handelssager uden for Kjøbenhavn) og foreskrive, at disse ogsaa fremtidig skulle høre under Rettens Mægling, medens man lader alle de øvrige gaa til Mægling ved Forligskommissionerne.

Endvidere findes der i de bestaaende til Dels meget gamle Regler om Forligsmægling adskilligt, som aabenbart trænger til at ændres. Det er da rimeligt at benytte den Lejlighed, der her tilbydes sig, til at lade de gamle og spredte Regler afløse af ny og samløde.

Om Kapitlets enkelte Regler skal i øvrigt følgende bemærkes:

I § 258, næstsidste Stykke, er optaget en Regel, der stemmer med, hvad der maa